

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18415/2024
11.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Надежде Видић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Душан Спасић из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник адвокат Драгана Николић Јовановић из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 3075/23 од 23.04.2024. године, у седници одржаној 11.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 3075/23 од 23.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 3075/23 од 23.04.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Трстенику Р1 12/21 од 15.03.2023. године ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсану непокретност и то за део катастарске парцеле број .. к.о. ... у површини од 15,46 ари по листу непокретности број .. к.о. ... у износу од 2.104.106,00 динара, као и новчана накнада за биљне засаде постојеће на тој непокретности у укупном износу од 120.925,00 динара и обавезан је противник предлагача да предлагачу као бившем власнику експроприсане непокретности исплати на име новчане накнаде за експроприсану непокретност, као и на име новчане накнаде за биљне засаде укупан износ од 2.225.031,00 динара са законском затезном каматом од 15.03.2023. године као дана доношења одлуке до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова поступка исплати износ од 103.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 3075/23 од 23.04.2024. године одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је изјавио благовремену ревизију из свих законских разлога, позивајући се

на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, те се на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку сходно примењује.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији противника предлагача као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23 – други закон) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Побијаним другостепеним решењем правноснажно је одлучено о накнади за земљиште, експроприсано решењем о експропријацији од 25.12.2020. године, ради изградње дела ауто-пута Е-761, Појате-Прељина, као и о накнади за биљне засаде. Висина накнаде за изузето земљиште одређена је на основу налаза вештака грађевинске струке, док је висина накнаде за биљне засаде утврђена на основу процене дате у управном поступку, коју је у овом поступку предлагач прихватио.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да је побијано решење у складу са праксом ревизијског суда и правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда и Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, у ситуацији када је пренамена предметног земљишта из пољопривредног у грађевинско земљиште, извршена Одлуком Скупштине града о обухватању земљишта на основу Генералног урбанистичког плана Крушевца 2025 („Службени лист Града Крушевца“, бр. 9/16), а да основ за то представља Уредба Владе РС („Службени гласник РС“, бр. 98/13). Ступањем на снагу планског акта пре доношења решења о експропријацији земљишта у својини предлагача, извршена је промена намена предметне парцеле из пољопривредног у грађевинско земљиште. Од тог дана предлагач остварује сва права власника на грађевинском земљишту, што значи да има право на накнаду за експроприсано земљиште према тржишној цени грађевинског земљишта, без обзира на то што орган надлежан за упис непокретности и права на њима није спровео ту промену у катастру непокретности. Са наведеним у вези, о посебној ревизији противника предлагача није потребно одлучити ради уједначавања судске праксе, а приложене одлуке Врховног касационог суда не оправдавају потребу за уједначавањем судске праксе јер је у њима изражен став да накнадне промене земљишта које су настале након доношења решења о експропријацији нису од значаја, а тај став се у овом случају не примењује, јер је земљиште које је експроприсано постало грађевинско земљиште на основу планског акта донетог пре извршене експропријације.

Није потребно ни ново тумачење члана 42. Закона о експропријацији, јер према ставу 2. наведеног члана процену тржишне цене пољопривредног и грађевинског земљишта врши орган надлежан за утврђивање пореза за пренос апсолутних права на непокретностима, али то не значи да се висина накнаде не може одређивати и другим доказним средствима, имајући у виду одредбу члана 136. Закона о ванпарничном поступку.

Ревизија противника предлагача није дозвољена ни на основу члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку у вези члана 403. став 3. ЗПП јер је висина одређене накнаде нижа од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан исплате.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 420. став 1. и 6. ЗПП и чланова 27. став 2. и 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**